

Тамъ ни учѣтъ да четеме,  
Да пишемъ и смѣтаме;  
Виждашъ, бабо, к' кѣвъ е свѣтътъ:  
Безъ наука не се живѣе!...

### Баба.

Виждамъ, баба, това разбирамъ...  
По мене си знамъ го азъ...  
Нѣ за добрѣ не намирамъ,  
Да ходишъ тѣй въ този мразъ...  
И при това още слабо,  
Добрѣ неразвито ти;  
За наука, за четево  
Ти не си, не хурати!

### Дѣте.

Т' ва е така, мило бабо!  
Разбирамъ го: то е тѣй;  
Нѣ да обяснимъ, да ти кажа  
Чакай, слушай сега ти!  
Че съмъ малко, че съмъ слабо  
Т' ва не можъ ти отказа;  
Нѣ отказвамъ, че е рано  
За наука що ми каза.  
Тя е тежка, но е легка  
За насъ малкитѣ дѣца;  
Нѣ за васъ е чудна мъка,  
Що сте съ обръчкани лица!...  
Поговорката ни казва:  
Че младока се прѣвива,  
Отъ който бѣчеваря  
Обръчъ добъръ тѣй завива.

Ал. Д. Поповъ.